

תפילת חצרות

- עשרה הנמצאים באותה חצר (גם אם אינם רואים זה את זה)
- גם אם יש מניין בשתי מדרכות או בחצר ובמדרכה הצמודה אליה, ורואים זה את זה (אפילו אם יש כביש בין המדרכות, כאשר יש אנשים גם בכביש או שהכביש פנוי) - ניתן להתיר.

תפילה כרגיל.

קריאה בתורה: רק עם כפפות, ורק אדם אחד ליד הספר. אפשרויות:

- בעל הקורא ובני משפחתו עולים אחד אחרי השני.
- בעל קורא עולה שבע עליות. לא אומרים קדיש אחרי עליית שביעי ולא עולים למפטיר. קוראים הפטרה בברכותיה ואחר כך אומרים חצי קדיש.
- כל אחד מכין עליה, מברך וקורא בעצמו (אפשר לעשות עליות של שלושה פסוקים, ואח"כ בעל הקורא יעלה ויקרא ברצף עד הסוף).

מעין שבע: לא אומרים, אבל לאחר שלושים יום, ניתן לומר (גם אם אין ספר תורה).

תחנון: אומרים בישיבה, בלי נפילה (אא"כ רואים את ארון הקודש או שיש להם ספר תורה).

טלית: לא לוקחים טלית של ציבור.

תפילת מרפסות

- יש מניין רק בצירוף שני הצדדים של הרחוב (יש כביש באמצע)
- יש עשרה הרואים זה את זה או את הש"ץ או אחד מכל קבוצה רואה מישהו בכל קבוצה [אם מדובר בשבת והכביש סגור לתנועה, ויש גם מתפללים על הכביש, ניתן להקל כמו במניין בצד אחד של הרחוב]

- יש מניין בצד אחד של הרחוב
- יש עשרה הרואים זה את זה או את הש"ץ

[אם אין עשרה שרואים את הש"ץ, אבל אחד מכל קבוצה רואה מישהו בכל קבוצה - ינהגו כמו מניין בשני הצדדים]

ניתן להתפלל תפילה בציבור כרגיל

קדיש, קדושה, ברכו: כרגיל.

חזרת הש"ץ: כרגיל (וטוב שהש"ץ יתנה, שאם יש בעיה הלכתית, תהיה תפילתו נדבה).

קריאה בתורה:

- ניתן להעלות כמה בני משפחה אחד אחרי השני.
- בעל הקורא יכול לעלות את כל העליות ברצף. במקרה כזה לא אומרים קדיש אחרי עליית שביעי ולא עולים למפטיר. קוראים הפטרה בברכותיה ואחר כך אומרים חצי קדיש.

הבאת ספר התורה: ניתן להביא לקריאה, אבל טוב יותר כמה ימים קודם.

ברכת כהנים: כרגיל, גם אם הכהן מאחור.

מעין שבע: לא אומרים, אלא: ויכולו וקדיש (וניתן לומר "מגן אבות" עד "זכר למעשה בראשית"). אם יש מניין במקום אחד, כגון ברחוב, ניתן אחרי שלושים יום לומר מעין שבע.

תחנון: אומרים בישיבה (ואם לא יכול לשבת, יכול בעמידה), בלי נפילה (ואם יש להם ספר תורה במקום, נופלים כרגיל, גם בבתי האחרים המצטרפים למניין זה).

קדיש וקדושה: אומרים.

ברכו: עדיף שלא לומר (ואם יש מתפללים גם על המדרכה, ניתן לומר).

חזרת הש"ץ: לא אומרים, אלא מתפללים 'חזרה קצרה'. הש"ץ מתחיל בקול עד אחרי הא-ל הקדוש (בשחרית: הציבור מתחיל יחד איתו בלחש. במנחה: לספרדים כנ"ל, וגם אשכנזים יכולים לנהוג כך. ויש שמתחילים תפילת לחש אחרי קדושה).

ברכת כהנים: לא עושים (מותר לעשות ללא ברכה. במקרה זה, הש"ץ יתחיל שוב בקול כשיגיע לרצה).

קריאת התורה: לא קוראים (אפשר מחומש ללא ברכות, וגם הפטרה ללא ברכות).

מעין שבע: לא אומרים, אלא: ויכולו וקדיש (וניתן לומר "מגן אבות" עד "זכר למעשה בראשית").

תחנון: אומרים בישיבה, בלי נפילה.

תפילת יחיד

כאשר יש חשש סכנה ובוודאי אנשים הנמצאים בסיכון - מצווה להתפלל יחיד בביתו (וישתדל לכוון בתפילתו בנחת).

יחיד בביתו השומע תפילה של ציבור דרך זום

מעלה גדולה אבל לא כתפילה בציבור: יש יתרון להתפלל כך (אם לא מבלבל אותו), ונחשב לפחות כמתפלל בשעה שהציבור מתפלל, ואולי אף יותר מכך, כיוון שרואה ושומע את המתפללים ומרגיש מחובר לתפילתם.

אמן: ניתן לענות אמן.

דברים שבקדושה: יכול לענות על קדיש וקדושה ו"ג מידות (וטוב לומר את הפסוקים שבקדושה ובי"ג מידות בטעמים, או להתכוון שאם אין הדבר כראוי, יחשב כקורא בתורה).

ברכו: עדיף שלא לענות (ומי שעונה כנדבה, ולא כחובה, יש לו על מה לסמוך).

אמירת קדיש: אין לומר קדיש דרך זום, כי קדיש ניתן לומר רק כשנמצאים **ביחד** עשרה אנשים, ואז יש השראת שכינה).

יארציט: יענה לקדיש, ויכוון בענייתו, ונחשב כאילו אמר את הקדיש בעצמו. וגם ילמד לעילוי נשמת הנפטר.

תחנון: יכול ליפול אפיים בזמן שהציבור נופלים.

יחיד בביתו השומע תפילה של ציבור (אך אינו רואה את המניין ולא רואים אותו)

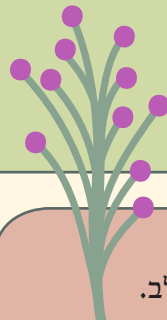
ענייה: יכול לענות על הכל: קדיש, קדושה, ברכו, י"ג מידות.

אמירת קדיש: לא יכול לומר קדיש, כי איננו חלק מהמניין.

יארציט: יענה לקדיש, ויכוון בענייתו, ונחשב כאילו אמר את הקדיש בעצמו. וגם ילמד לעילוי נשמת הנפטר.

נפילת אפיים: אם הציבור נופל כעת אפיים (כי יש להם ספר תורה) - רשאי ליפול גם בביתו.

אם עסוק בדברים אחרים בביתו ושומע קדיש או קדושה: לא חייב לענות, אך ישנו הידור לענות.

תרשימים אלו הם קיצור של תשובות של הרב יוסף צבי רימון בנושאים אלו.
ניתן לראות את התשובות באתר סולמות או באתר בית המדרש של המרכז האקדמי לב.

תפילת יחיד בביתו

תפילה רגילה (ללא קדיש וקדושה וברכו). ללא הקטעים בהכנסת ספר תורה ובהוצאתו).
וידוי: אומרים.

י"ג מידות: לא אומרים, אבל רשאי לומר "א-ל-א-ר-ך אפיים", ורשאי לומר י"ג מידות בטעמים.

תחנון: אומר תחנון בישיבה, ובלי נפילה.

קטעים בארמית: מקובל לא לומר, אבל ניתן לומר (ומשפטים בארמית כמו ב'ובא לציון' אומרים).

מעין שבע: לא אומרים, אלא: ויכולו וקדיש (וניתן לומר "מגן אבות" עד "זכר למעשה בראשית").

קריאה בתורה: טוב לקרוא מחומש ללא ברכות, פרשה והפטרה.

וותיקין: יש הידור למי שמתפלל וותיקין, אפילו ביחיד.

זכור: אומר כרגיל.